

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/95/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619010329
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1619010329.5

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Zuzany Molnárovej, v trestnej veci obžalovaného C. C. pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp.zn. 1T/72/2019 zo dňa 21.09.2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.09.2021 jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného C. C., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Malacky pod sp.zn. 1T/79/2019 uznal obžalovaného Tichomíra Tatranského v bode 1) vinným zo spáchania prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 31.07.2019, a v bode v bode 2) zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona v znení účinnom do 31.07.2019 spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1) najneskôr dňa 14.03.2019 si zadovážil platobnú kartu k účtu B XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedeného v Slovenskej sporiteľni, a.s. na meno poškodenej F. A., následne sa dňa 14.03.2019 približne o 22.37 h bez súhlasu poškodenej F. A. pokúsil s predmetnou platobnou kartou o výber hotovosti vo výške 30,- Eur v bankomate VÚB banky na Záhoráckej ulici v Malackách, rovnako tak dňa 15.03.2019 bez súhlasu poškodenej F. A. uskutočnil s predmetnou platobnou kartou približne o 08.13 h platbu v supermarkete Kaufland v Malackách vo výške 7,07 Eur a približne o 10.05 h platbu v supermarkete Lidl v Malackách vo výške 19,43 Eur, čím poškodenej F. A. spôsobil celkovú škodu vo výške 26,50 Eur,
2) obvinený spolu s odsúdeným V. K. po predchádzajúcej vzájomnej dohode v čase okolo 17.55 h dňa 07.06.2019 odcudzili počas prevádzkových hodín v obchodnom dome TESCO na ul. Pezinskej č. 13 v Malackách spotrebný tovar a to takým spôsobom, že obvinený C. C. nabral do nákupného košíka rôzny tovar a to 1 ks Pol. klobása 280 g, 1 ks Gombasecká klobása 0,288 kg, 1 ks AD MEN ADP, 2 ks Mullermilch č. 4 x 29 g, 4 ks PA.C.V. 2 x 100 g, 2 ks M.DE.OM.NA <<http://m.de.om.na/>>SPA 400 g, 2 ks TS jogurtu s kúskami ovocia 400 g, 2 ks ZB RADLER 0,0 TM VIS, 1 ks P ST V LI 37,5 % 0,5 l, 1 ks KOPANICIARSKA SLIVKA 40 % 0,5 l, 1 GOLDBAREN 1000 g, 1 ks TS Halloumil 225 g, 2 ks Orbit 58 g, 1 ks slov. ze. chl. kr. b 400 g, 1 ks ADIDAS FRESH S. 150 ml, 1 ks OS DEO SP BEARG 125 ml, 1 ks OS DEOSP. WOLF T 125 ml, 3 ks MIL. WAY TWI. (DUO) 43 g, 1 ks Gombasecká klobása 0,298 kg, 4 ks Mars 51 g, 1 ks TF Gyul.p.j.klo. 250 g, 4 ks Bounty 57 g, 2 ks Závin s ovocnou náplňou 300 g, ktorý tovar spolu s nákupným košíkom v priestoroch skúšobných kabín odovzdal odsúdenému V. K., ktorý tu v priestoroch skúšobných kabín všetok uvedený tovar preložil do cestovnej tašky, ktorú mal pri sebe a následne s touto taškou sám prešiel priestorom samoobslužných pokladní bez toho aby za uvedený tovar uložený v nákupnej taške zaplatil, kde za pokladničnou zónou bol pri východe kontrolovaný pracovníkmi SBS, ktorým sa ku krádeži priznal a odcudzený tovar im dobrovoľne odovzdal, čím obvinený C. C. spolu s

odsúdeným V. K. spôsobili poškodenej spoločnosti TESCO STORES SR, a.s., J.: XX XXX XXX, škodu vo výške 69,13 €, pričom obvinený C. C. sa dopustil popísaného konania aj napriek tomu, že bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku krádeže podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, a to blokom na pokutu nezaplatenú na mieste OO PZ Malacky, č. bloku 11028774 zo dňa 04.11.2018, právoplatného dňa 04.11.2018.

Za to mu súd prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 31.07.2019 s poukazom na § § 38 ods. 2, § 36 písm. k), písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Malacky sp. zn. OT/71/2019 zo dňa 24.06.2019 a všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonnej lehote odvolanie smerujúce proti výroku o treste.

Obžalovaný odôvodnil odvolanie prostredníctvom obhajcu podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 06.10.2020. Obhajoba odôvodňuje odvolanie tým, že v prospech obžalovaného svedčí poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. k) Trestného zákona, keďže sa nielen pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu a dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu, ale všetkým poškodeným sa písomne ospravedlnil. Obžalovaný ďalej preukazoval, ako má vyzerat' jeho usporiadaný život po prepustení z výkonu trestu. Na základe uvedeného súd správne oproti trestnému rozkazu upravil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností na 2:2, a teda trest vymeriaval z trestnej sadzby, ktorej spodná hranica bola v zmysle § 219 ods. 1 Trestného zákona 12 mesiacov. Obžalovaný považuje za nesprávne a neudržateľné, že hoci súd uložil v trestnom rozkaze trest na samotnej spodnej hranici, pri rozsudku už tomu tak nebolo, a trest navýšil z pohľadu spodnej hranice o 1/3 z 12 mesiacov na 16 mesiacov. Okolnosti neprípustnosti takého trestu však nespočívajú len vo formálnom postupe súdu pri uložení trestu v trestnom rozkaze a rozsudku. Obžalovaný by preto rád upozornil odvolací súd, že reálne svojím neoprávneným konaním pôvodne spôsobil škodu 26,50€, avšak aj túto nahradil poškodenej Slovenskej sporiteľni a.s. (táto ju predtým uhradila držiteľke platobnej karty Ing. F. A.). Hoci skutková podstata prečinu podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona nerozoznáva výšku škody ako kvalifikačný znak, obžalovaný má za to, že okrem nahradenia škody je nutné prihliadať pri vymeriavaní trestu aj na jej výšku. Suma 26,50€ sa rovná 1/8 životného minima alebo aj 1/10 minimálnej výšky škody, ktorú Trestný zákon označuje vo svojom § 125 ods. 1 za škodu malú. Spôsobená škoda bola teda v zanedbateľnej výške. Taktiež nebolo doteraz nijako zohľadnené, že obžalovaný platobnú kartu, ktorou spôsobil škodu 26,50€, iba našiel na chodníku, neodcudzil ju poškodenej J.. F. A.. V bode 2) žiadna škoda nebola spôsobená, keďže tovar nikdy neopustil predajňu, a bol vrátený a následne predaný. Poškodený TESCO STORES SR, a.s. si následne žiadnu škodu v trestnom konaní neuplatňoval a hlavného pojednávania sa dňa 21.09.2020 ani nezúčastnil. Obžalovaný vôbec nekonzumuje alkohol, pričom spolupáchateľ V. K. nikdy uvedené nepoprel. Teda odcudzený alkohol bol pre potreby V. K., nie pre potreby obžalovaného. Obžalovaný v súčasnosti vykonáva iný trest odňatia slobody v ÚVTOS Šaca, pričom je bezproblémovým väzňom, zaradeným v pracovnom procese. Na rozdiel od predchádzajúceho času a prípadov, obžalovaný obnovil kontakt s rodinou a bolo mu prisľúbené ubytovanie v rodnom Kežmarku. Práve absencia ubytovania, teda bezdomovectvo obžalovaného, eventuálne viedlo k jeho minulým drobným krádežiam, častokrát v hodnote pár eur. To následne viedlo k opätovnému a zbytočnému spadnutiu obžalovaného do penitenciárneho systému. Vzhľadom na vyššie uvedené má obhajoba zato, že súdom vymeraný trest je vzhľadom na povahu skutku a okolností, za akých bol skutok spáchaný, následné konanie obžalovaného, ktorý sa okamžite pri prvom úkone v prípravnom konaní priznal k skutkom, de facto neexistenciu škody, povahu obžalovaného a zmeny v jeho živote neprímerane prísny, a preto žiada odvolací súd o uloženie miernejšieho trestu.

Obžalovaný doplnil odvolanie aj vlastným podaním doručeným dňa 04.11.2020, v ktorom uvádza, že od spáchania skutku prešla dostatočne dlhá doba, a preto sa domáha uloženia podmieneného trestu odňatia slobody.

Prokurátor nevyužil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu obžalovaného, ktoré mu bolo súdom prvého stupňa doručené v súlade s § 314 Trestného poriadku.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť a včasnosť odvolania podaného oprávnenou osobou, a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie je nedôvodné.

Odvolací súd po predložení veci nezistil žiadne také vady napadnutého rozsudku alebo konania, ktoré mu predchádzalo, ktoré by odôvodňovali zrušenie rozsudku na neverejnom zasadnutí, a preto nariadil vo veci verejné zasadnutie, o ktorom upovedomil obžalovaného. Odvolací súd upovedomoval obžalovaného o termíne verejného zasadnutia na adrese, ktorú v zmysle § 33 ods. 7 Trestného poriadku na účely doručovania uviedol (X.. M. 7, K.), kde nastala fikcia doručenia upovedomenia podľa § 66 ods. 3 Trestného poriadku, pretože obžalovaný upovedomenie neprevzal pri 2 pokusoch o poštové doručenie, a ani v odbernej lehote. Fikcia doručenia nastala dňa 05.08.2021. Vzhľadom na to, že obžalovaný sa v čase verejného zasadnutia nariadeného na termín 28.09.2021 nenachádzal vo väzbe ani vo výkone trestu odňatia slobody, a neboli zistené ani iné zákonné prekážky, odvolací súd podľa § 293 ods. 5 Trestného poriadku vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupca krajskej prokuratúry navrhol odvolanie zamietnuť.

Odvolací súd v rámci obmedzeného revízneho princípu preskúmal v rozsahu podaného odvolania len výrok o treste napadnutého rozsudku ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že uložený trest zodpovedá zákonným požiadavkám.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k výroku o treste všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Trestného poriadku, a tieto dôkazy aj správne jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil. Svoje rozhodnutie napokon zákonným spôsobom a presvedčivo odôvodnil.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal dňa 24.06.2019 na C. C. obžalobu pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 2X9 ods. 1 C. zákona na skutkovom základe, ako je uvedený v bode 1) vyššie v tomto odôvodnení. Dňa 11.07.2019 bola na obžalovaného podaná obžaloba pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v bode 2). Uznesením sp.zn. 1T/79/2019 zo dňa 20.09.2019 súd spojil obe trestné veci obžalovaného do spoločného konania, ktoré sa vedie pod sp.zn. 1T/72/2019.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.09.2021 obžalovaný C. C. učinil k obom skutkom vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný, a následne kladne zodpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku. Súd prvého stupňa podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu priznania nevykonal, vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste a k výroku na náhrade škody.

Obžalovaného C. C. súd prvého stupňa na základe jeho vyhlásenia o vine uznal vinným v zmysle obžaloby. K uznaniu viny na skutkovom a právnom základe podľa obžaloby došlo po vyhlásení viny a

postupe podľa § 257 Trestného poriadku, preto výrok o vine nemohol byť predmetom revízie odvolacím súdom, a táto časť rozsudku nemohla byť a ani nebola odvolaním napadnutá.

Pri dokazovaní skutočností podstatných pre výroky o treste a náhrade škody súd prvého stupňa vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov podľa § 269 Trestného poriadku, a to ospravedlnenie obžalovaného jednotlivým poškodeným, potvrdenie o náhrade škody vo výške 26,50 € odpis registra trestov obžalovaného a výpis z evidencie priestupkov.

Z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaný C. Tatranský má 7 záznamov v registri trestov, z toho 6 pre majetkovú trestnú činnosť. Zvyšné odsúdenie je pre násilnú trestnú činnosť. Obžalovaný opakovane vykonal nepodmienečné tresty odňatia slobody. Tiež sa dopustil 2 priestupkov proti majetku.

Súd prvého stupňa postupoval správne, keď ukladal obžalovanému súhrnný trest podľa § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona za spáchanie viacerých trestných činov vo viacčinnom súbehu, za časť ktorého bol obžalovaný už právoplatne odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp.zn. OT/71/2019 zo dňa 24.06.2019, keďže trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona obžalovaný v zmysle citovaného trestného rozkazu spáchal dňa 21.06.2019. Z časového hľadiska teda spáchanie dvoch prejednávanych skutkov a skutku z citovaného trestného rozkazu nebolo prerušené vyhlásením žiadneho odsudzujúceho rozhodnutia. Súd prvého stupňa postupoval v súlade s § 41 ods. 1 Trestného zákona, keď ukladal trest podľa najprísnejšej trestnej sadzby určenej pre zbiehajúce sa trestné činy, teda podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, ktorého trestná sadzba je 1 až 5 rokov.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa nepochybil pri určovaní povahy a počtu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona. Dostatočne prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Aj odvolací súd u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa k trestnému činu priznal a jeho spáchanie oľutoval, a tiež podľa § 36 písm. k) Trestného zákona spočívajúcu v tom, že sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu. Aj priťažujúce okolnosti zistil súd prvého stupňa správne. Obžalovaný spáchal viac trestných činov, čím je daná priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, a bol za trestný čin už odsúdený, čo zodpovedá ustanoveniu § 37 písm. m) Trestného zákona. Pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností je teda 2:2.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s výrokom o treste napadnutého rozsudku a úvahy, ktoré súd k tomuto viedli, považuje v podstate za správne.

Pri úvahách o druhu trestu aj odvolací súd dospel k záveru, že uloženie nepodmienečného trestu obžalovanému je determinované predovšetkým menej priaznivými možnosťami nápravy obžalovaného, u ktorého ani opakovaný výkon trestov odňatia slobody nevedol k náprave, navyše sa trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia pod sp.zn. OT/141/2018, čo vylučuje v spojení s osobou obžalovaného uloženie iného druhu trestu, než trestu nepodmienečného. Ďalším dôvodom pre uloženie nepodmienečného trestu je skutočnosť, že skorším rozhodnutím, ktorého výrok o treste súd v rámci ukladania súhrnného trestu odňatia slobody rušil, bolo odsúdenie k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, a teda spoločne ukladaný trest musel byť podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona prísnejší.

Súd prvého stupňa dôkladne odôvodnil, prečo obžalovanému uložil trest odňatia slobody práve vo výmere 16 mesiacov, a odvolací súd si jeho argumentáciu plne osvojil. Je pravdou, že možnosti nápravy obžalovaného nie sú vzhľadom na jeho kriminálnu minulosť i krátkosť času od vykonania nepodmienečného trestu po spáchanie ďalšieho trestného činu či priestupku proti majetku priaznivé, a preto je na mieste zvýrazniť ochrannú funkciu trestu pred funkciou výchovnou, hoci sa zbiehajúce trestné činy obžalovaného vyznačujú nižšou závažnosťou. Obžalovaný síce učinil nápravné opatrenia vo vzťahu k následku ním spáchanej trestnej činnosti, nič ale neumožňuje súdu urobiť záver, že sa jednalo o prejavy prerodu jeho osobnosti, a nie o snahu dosiahnuť paritu počtu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov je pri spodnej hranici trestnej sadzby, nie je neprimeraný, a je v súlade so zákonom.

Zákonu zodpovedá aj výrok napadnutého rozsudku o zrušení výroku o treste trestného rozkazu sp.zn. OT/71/2019 a nadväzujúcich rozhodnutí, a tiež výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol pred spáchaním posudzovanej trestnej činnosti naposledy vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin v posledných 10 rokoch.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako nedôvodné, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.